

A.R. 10/674/A

Beschikking nr. 10/ 179

Rep. Nr. 10/ 7024

**DE BESLAGRECHTER IN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING UITGESPROKEN**

IN ZAKE:

, wonende te

wijlen zijn vader , in eigen naam en in zijn hoedanigheid van erfgenaam van
, wonende te ,

haar vader - in eigen naam en in haar hoedanigheid van erfgenaam van wijlen
, wonende te

- aanleggers op verzet -
ter zitting vertegenwoordigd door mr. advocaat te

TEGEN:

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie met burelen te 3500 Hasselt,
Koningin Astridlaan 50/1,

- verweerder op verzet -
ter zitting vertegenwoordigd door mr. loco mr. , advocaat te

* * *

Gezien het exploit betekend op 2 april 2010 door , gerechtsdeurwaarder te
houdende verzet tegen uitvoerend roerend beslag en ertoe strekkende:

- te zeggen voor recht dat het exploit van betekening met bevel dd. 25.03.2010
zonder ieder gevolg blijft gezien de algehele regeling tussen partijen die aan hun
geschil een definitief einde stelden;
- verweerder te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1.500 euro
wegens tergende en roekeloze uitvoering;

Gezien de conclusies van verweerder neergelegd ter griffie op 03.06.2010;

Gezien de conclusies van aanleggers neergelegd ter griffie op 12.07.2010;

Gezien de samenvattende conclusie van verweerder neergelegd ter griffie op 21.09.2010;

Gezien de stukken;

1. Relevante feitelijke gegevens.

Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 11.04.1994 werden de heer en mevrouw D veroordeeld tot herstel en heraanplanting van een perceel gelegen te 3 wegens ontbossing zonder te beschikken over de nodige vergunning.

Aanleggers trachten de uitvoering van de dwangsommen nog te voorkomen wegens "onmogelijkheid tot uitvoering" (zij waren inmiddels geen eigenaar meer van de percelen), doch bij arrest van 18.10.1999 werd het verzoek afgewezen.

Op 5 juni 2000 werd het arrest betekend aan huidige aanleggers. Bij bevel tot betaling van 04.10.2000 werden de verbeurde dwangsommen betekend hetgeen leidde tot een uitvoerend beslag op roerend goed bij exploit dd. 23.10.2000.

Op 12 januari 2001 tekenden aanleggers verzet aan bij de Beslagrechter (procedure gekend onder 01/145/A).

Vervolgens traden huidige aanleggers in contact met verschillende betrokken partijen teneinde een oplossing te zoeken inzake de uitvoering van de verbeurde dwangsommen.

Dit leidde tot tal van briefwisseling tussen de verschillende partijen, inclusief de gemachtigde ambtenaar inzake Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw van de Arhom, de heer 3 waarbij partijen overeenkwamen dat aanleggers een bedrag betaalden van 115.000 BEF aan de Nationale Landmaatschappij te 3 waarbij deze ervoor zou instaan alle herbeplantingswerken voortspuitende uit het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen, na te komen en dit uiterlijk tegen mei 2002.

De herbeplanting zou echter niet geschieden op de aanvankelijke percelen doch wel op een aantal percelen gelegen in de buurt. De Landmaatschappij zou tot herbebossing van deze percelen overgaan doch de herbebossing zou worden uitgevoerd op kosten van aanleggers.

Bij schrijven van 26.02.2002 verzocht aanleggers' raadsman het akkoord van de raadsman van het Vlaams Gewest inzake de vooropgestelde oplossing.

Bij schrijven van de raadsman van het Vlaams Gewest dd. 28.02.2002 stelde deze akkoord te gaan met de inhoud van het schrijven van 26.02.2002 en verzocht deze de zaak hangende bij de Beslagrechter (gekend onder 01/145/A) te laten doorhalen. Alzo geschiedde en bij vonnis van 27.06.2002 werd de zaak doorgehaald.

Op 14.01.2010 stelden verbalisanten van de Inspectie RWO vast dat op de percelen, zoals vermeld in het arrest dd.11.04.1994 gelegen te
er nog geen heraanplanting plaatsvond.

Op 25.03.2010 werd op verzoek van verweerder een bevel tot betaling betekend houdende de verbeuring van dwangsommen in de periode 15.06.2000 tot en met 14.10.2000 en 01.10.2009 tot 26.03.2010.

Hiertegen tekenden aanleggers verzet aan.

2. Beoordeling ten gronde.

A.

Aanleggers werpen op dat er in februari 2002 een dading tussen partijen tot stand kwam waarbij de zaak volledig werd geregeld. Zij verwijzen naar het akkoord en de daaropvolgende doorhaling zoals bevestigd in het vonnis dd. 27.06.2002. Deze dading zou kracht van gewijsde hebben tussen partijen zodat er niet door verweerder kan op teruggekomen worden.

Ondergeschikt zou de verjaring van de dwangsommen zijn ingetreden.

B.

Verweerder is van oordeel dat de bevolen herstelmaatregel van openbare orde is en er in feite nooit een dading had mogen tussenkomen.

Hij erkent weliswaar een dading te hebben afgesloten doch is op heden van oordeel dat hij eigenlijk geen dading had kunnen afsluiten.

" Concluant vermocht dan ook geen rechtsgeldige dading afsluiten nopens de niet – uitvoering van het door de rechtbank bevolen herstel. De gesloten "dading" dient derhalve buiten toepassing te worden gesteld. " (pagina 4 van de laatste conclusie).

Ondergeschikt is hij van oordeel dat de dading enkel betrekking kan hebben op de procedure gekend onder 01/145/A en maakt dit geen definitieve afstand van de herstelverplichting uit zoals deze werd opgelegd bij arrest dd. 11.04.1994.

C.

Uit de briefwisseling tussen partijen blijkt onmiskenbaar dat alle betrokken partijen een dading afsloten die betrekking had op de regeling van een geschil waarbij alle betrokken partijen toegiften deden. Aanleggers betaalden een bedrag van 115.000 BEF dat diende om op bepaalde percelen, gelegen in de onmiddellijke buurt van de percelen waarop de

aanvankelijke herbepanting diende te geschieden, de overheid toe te laten tot herbebassing over te gaan.

Na 8 jaar beweren, zoals verweerder doet, dat deze dading niet mocht worden afgesloten wegens strijd met de openbare orde en geen betrekking zou hebben op huidig geschil is in strijd met de principes van de goede trouw bij de uitvoering van een overeenkomst en deze van behoorlijk bestuur. Niet enkel heeft verweerder zijn rechten verwerkt doch de dading strekte hem tot wet.

Immers leidde de dading tussen partijen (die volledig werd uitgevoerd) tot een vonnis waarbij er door partijen een einde werd gesteld aan hun gerezen betwistingen. Dit vonnis bekrachtigde aldus impliciet (lezing van briefwisseling) de dading. Het arrest dd. 11.04.1994 is niet meer actueel.

Het verzet is gegrond.

D.

Aanleggers stellen terecht dat de houding van verweerder in huidig dossier duidelijk foutief is. Dit wordt bovendien toegegeven door verweerder in zijn bewoordingen:

“ Concluant vermocht dan ook geen rechtsgeldige dading afsluiten nopens de niet – uitvoering van het door de rechtbank bevolen herstel.”

Rekening houdende met de gesloten dading, de verstreken periode van stilzitten en de gecreëerde rechtsonzekerheid, zijn aanleggers gerechtigd op een schadevergoeding ten bedrage van 1.250 euro, begroot in billijkheid.

- O M D E Z E R E D E N E N -

Wij, _____, beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement TONGEREN, bijgestaan door _____, griffier;

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaren het verzet ontvankelijk en gegrond;

Zeggen voor recht dat bestreden exploit van betekening bevel dd. 25.03.2010 opzichts aansleggers zonder gevolg dient te blijven gelet op de tussengekomen regeling die een definitief einde stelde aan hun geschil;

Veroordelen verweerder tot betaling aan aanleggers van een bedrag van 1.250,00 euro meer de gerechtelijke intresten.

Veroordelen verweerder tot de kosten in hoofde van aanleggers begroot op 1.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding en 190,29 euro dagvaardingskost.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 18 november 2010.